

„ODUVEK SAM SMATRALA DA JE NAJZNAČAJNIJA LJUDSKA OSOBINA SPOSOBNOST ČOVEKA DA IZNENADI SEBE I DRUGE.“

Večeras od 20 časova na Joakimfestu publika ima priliku da pogleda predstavu *My Name is Goran Stefanovski*, nastalu adaptacijom fragmenata iz čak sedam Goranovih drama – *Crna rupa*, *Long plej*, *Sarajevo*, *Kazabalkan*, *Hotel Evropa*, *Evroalien* i *Odisej*. Sa dramaturškinjom Branislavom Ilić razgovarali smo o Goranovom stvaralaštvu, domu, potrazi sa sobom i planovima za budućnost.

Izvršno ste upoznati sa čitavim stvaralačkim opusom Gorana Stefanovskog. Šta je, po Vašem mišljenju, zajednički imenitelj njegovog stvaralaštva?

Četrdeset godina aktivnog dramskog pisanja, trideset napisanih drama jednog dramskog pisca, pedagoga, dramaturga, scenariste sumirati u nekakav zajednički imenitelj, smatrala bih pojednostavljenjem, tematske i dramaturške složenosti, višeslojnosti, dramskog opusa jednog od najznačajnijih dramskih pisaca sa prostora Jugoslavije. Goran je u svojim brojnim esejiističkim tekstovima sistematizovao tematske i druge okvire svog dramskog stvaralaštva. Misao koja je meni bila posebno dragocena kao polazište za predstavu je izrečena u *Odiseju* – **da je teatar njegov jedini dom, onaj koji ostane kada se svi drugi razruše.**

Vodeći motivi predstave *My Name is Goran Stefanovski* su kretanje, fluidnost, potraga za identitetom, i samopreispitivanje. Kako Vi vidite potragu za sobom? Prihvatate li sudbinu celoživotnog preispitivanja? Da li čovek ikada prestane da se traži?

Oduvek sam smatrala da je najznačajnija ljudska osobina sposobnost čoveka da iznenadi sebe i druge. Nasuprot tome društvo i centri moći nas uče kako je ljudsko ponašanje toliko predvidivo da se algoritamski može pratiti. Istovremeno svaki izlazak iz algoritamskog ustrojstva čoveka je nepoželjan, čak opasan, dakle kažnjiv, jer je apsolutna kontrola cilj svake vladajuće garniture. U krajnje dehumanizovanom društvu gde su moć i interes, kapital, dominantne društvene kategorije i na nestabilnim prostorima poput ovog našeg gde sukobi, ratovi, promene granica dolaze ciklično, preispitivanje sopstvenog bića i potraga za identitetom su u najgorem slučaju pitanje preživljavanja a u najboljem slučaju, odraz ličnog morala i etike.

Kako tumačite rečenicu „Dom je tamo gde boli“?

Kao poslednju „slamku spasa“ onih koje ne napušta misao o postojanju doma i sigurnom utočištu, a koji su, nažalost, svoj dom odavno, nepovratno izgubili.

Šta trenutno pišete, i čemu se trenutno radujete u poslovnom smislu?

Upravo započinjem rad na jednom novom projektu, koji finasira UNESCO. Projekat obuhvata više segmenata, između ostalog i dokumentarni film, gde bi jedan deo snimanja trebalo da bude obavljen u nekoliko gradova na prostoru nekadašnje Jugoslavije. Imamo rok od tri godine za realizaciju čitavog projekta. Toliko za sada mogu da

otkrijem i to je projekat kome se neizmerno radujem. Drugačiji je od svega što sam radila, društveno-istorijski značajan i potreban. Moja drama o Kamij Klotdel i jedna kulinarska komedija pišu se, priznajem, predugo, ali prestala sam sebe da silim kada je autorско pisanje u pitanju. Pišem polako, kad imam vremena i kako se šta „otvori“.

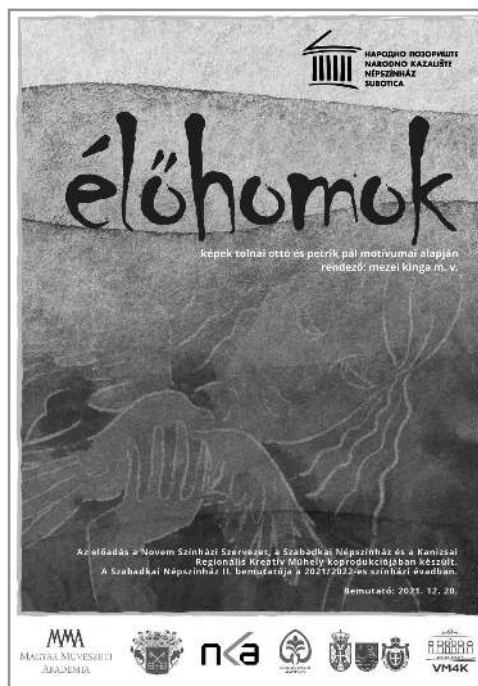
Situacija u kulturi je godinama na nezavidnom nivou, međutim, uprkos svim krizama i ove godine se održava festival posvećen Joakimu Vujiću. Šta očekujete od ovogodišnjeg festivala, koji se ove godine održava pod motom „Harmonija različitosti“ i kako ga vidite u bliskoj budućnosti?

Kao prošlogodišnja selektorka Joakimfesta, svedokinja sam da ovaj festival ima mnogobrojne prijatelje i određen status u regionu i šire, svoju vernu kragujevačku publiku i pozorišne ljude kojima je stalo da se on održi. Volela bih da do svog 20. izdanja, festival dobije mnogo veći budžet i ozbiljniju podršku i angažovanost gradske uprave, što bi omogućilo da festival izađe iz regionalnog i balkanskog okvira i vrati se široj internacionalizaciji koju je imao prvih godina postojanja. Tendencija ozbiljnih festivala je da bar sa jednom, dve predstave izađu iz pozorišnih sala i otkrivaju nove, atraktivne prostore za pozorišnu igru u gradu – **dakle da grad živi festival.** Za tako nešto potreban je agažman umetničkog direktora/ke, koji bi zajedno sa selektorom/kom, čitave godine se bavili festivalom, što podrazumeva i da su plaćeni tokom čitavog svog angažmana. Nadam se da će festival do svog jubilarnog 20. izdanja digitalizovati svoju bogatu arhivu. Lično bih volela da Joakimfest postane najjačiji pozorišni festival malih formi, angažovanog teatra leve političke orijentacije u Evropi, jer bi tako bio uistinu profilisan i izdvojen u moru lokalnih, previše jednoličnih, copy-paste festivala, kojima smo zatrpali na ovom našem malom prostoru.

Razgovor vodila: Milica Mutavdžić

Branislava Ilić
Foto: Miljana Vuković

VEČERAS NA REPERTOARU / 11. OKTOBAR / 20:00/

Autorska adaptacija: Branislava Ilić

MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI

Režija: Branislav Mićunović

Produkcija: Dramski teatar Skoplje / Severna Makedonija

Trajanje: 80'

Scenograf: Aleksandar Denić

Kostimograf: Roza Trajčeska Ristovska

Autorska muzika: Vlatko Stefanovski

Asistent režije: Kristijan Atanasov

Inspicijent: Žarko Namičev

Sufler: Žaklina Cvetkovska

Fotografije: Filip Kondovski

Korišćene numere: *Što te nema* – Jadranka Stojaković,
Bila je tako lepa – Dragan Stojnić

Igraju:

Meto Jovanovski

Stefan Vujisić

Biljana Dragičević Projkowska

Jelena Žugić

Igor Angelov

Dragan Spasov Dac

Sofija Kunovska

Sonja Stamboldžioska

Zlatko Mitreski

Damjan Cvetanovski

Ana Dimitrova

Saša Dimitrievska

Reč reditelja

Predstava *My Name is Goran Stefanovski* nastala je na mojoj posvećenosti Goranovom djelu i sećanju na naše prijateljstvo. Ona je moja ispovjed prijateljstvu, moj scenski odgovor na njegove dramske teme. Moja posveta njegovom opusu koji sam želio, kroz nekoliko njegovih drama, da predstavim savremenoj pozorišnoj javnosti i još jedanput podsjetim da su njegove katarzične teme sve aktuelnije. Dramatično aktuelnije.

Čisteći prostor predstave od natruha ilustracija i potrebom da se ne zagube njegove riječi, teze, društvena agitka o našim nacionalnim, individualnim i ukupnim stradanjima, želio sam da gledaoci sa predstave ponesu duboke emocije i zadrže ih u dugom pamćenju.

Mjesto Goranovog i mog susreta je predodređeno – Dramski teatar Skoplje.

Hvala Dramskom i Katerini Kocevskoj na pozivu i povjerenju. Ovo je, osim Goranu, moj omaž i slavi Dramskog teatra.

Iskreno sam zahvalan Branislavi, Aleksandru, Vlatku i Rozi, glumcima i tehnicima ove predstave, što su podržali moju namjeru da u predstavi Goranove riječi, izgovorimo publici na blizak, neposredan i direktan način.

Profesor Branislav Mićunović

17. Međunarodni pozorišni festival Joakimfest Harmonija različitosti

7–12. oktobar 2022.

GLAVNI PROGRAM

7. oktobar / 20.00 časova

ŽIVI PESAK

Po motivima stvaralaštva Otoa Tolnaja i Pala Petrika

Režija: Kinga Mezei

Novem pozorišna organizacija, Narodno pozorište

Subotica i Regionalni kreativni atelje iz Kanjiže / Srbija

8. oktobar / 20.00 časova

SKUPŠTINA

Po motivima drame *Porodična skupština*

Kristine Klemente, adaptacija:

Ivana Stjepanović

Režija: Ivan Plazibat

Gradsko pozorište Jazavac, Banja Luka /

Republika Srpska – Bosna i Hercegovina

9. oktobar / 20.00 časova

JUGOSLAVIJA, MOJA OTADŽBINA

Po romanu Gorana Vojnovića *Jugoslavija, moja dežela*, dramatisacija: Ivan Velisavljević i

Aleksandar Novaković

Režija: Marko Misirača

Pozorište Prijedor, Gledališće Koper (Teatro

Capodistria), i Fondacija „Fridrih Ebert Stiftung“ /

Republika Srpska – Bosna i Hercegovina / Slovenija

10. oktobar / 20.00 časova

PRISTANAK

Tekst: Nina Rejn

Režija: Nebojša Bradić

Atelje 212, Beograd / Srbija

11. oktobar / 20.00 časova

MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI

Autorska adaptacija: Branislava Ilić

Režija: Branislav Mićunović

Dramski teatar Skoplje / Severna Makedonija

PREDSTAVA U ČAST NAGRAĐENIH

12. oktobar / 20.00 časova

BOING–BOING

Tekst: Mark Kamoleti

Režija: Rastislav Čopić

Nikšičko pozorište / Crna Gora

PRATEĆI PROGRAM

Promocija izdanja Sterijinog pozorja

Tribina „Međunarodni i regionalni pozorišni festivali u Srbiji – tradicija, izazovi, perspektiva“

Javno čitanje drame *Tri slike starosti* Željka Jovanovića

TIM 17. JOAKIMFESTA

Direktor 17. Joakimfesta i Knjaževsko-srpskog teatra:
Mladen Knežević

Selektor 17. Joakimfesta:
Miroslav Miki Radonjić

Izvršni producent:
Vojo Lučić

Tehnička koordinatorka:
Ana Kolbjanova

Odnosi sa javnošću i marketing:
Jovana Perić

Organizator:
Bojan Ilić

Vizuelni identitet:
Milena Vučković

Katalog i bilten festivala:
Urednica: Damjana Jovanović
Novinarka: Milica Mutavdžić
Dizajn i prelom: Milena Vučković
Prevod: Boris Tiosavljević (eng/sr)

Web administrator:
Damjana Jovanović

Foto:
Nenad Borisavljević

Tehnička podrška:
Nenad Miloradović

Ekipa tehnike:
Vladan Brkić, Zoran Stevanović, Strahinja Đorđević,
Marija Vujičić, Saša Đorđević, Nikola Manić,
Saša Rađivojević, Ivan Filipović, Dobrica Andrić,
Zoran Jokanović

Administrativno-pravni poslovi :
Svetlana Borković, Nadica Ognjanović
Računovodstveni poslovi:
Danijela Milenković, Snežana Nedeljković,
Danijela Stević, Snežana Ristić

Domaćini trupa:
Saša Pilipović, Aleksandar Miloradović,
Čedomir Štajn, Milica Đorđević, Bojan Ilić,
Aleksandar Milojević

Biletarnica:
Milica Đorđević

Razvodnice:
Marija Peković, Milica Savić, Bojana Krstović

Volonteri/ke:
Kancelarija za mlade Kragujevac – Emilija Savić,
Stefan Šikanja, Nikola Šarkočević, Danijela Pantović,
Katarina Marković, Lazar Stanojlović, Teodora Jeftić,
Studenti FILUM-a

